Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DECIZIA COMISIEI

din 15 iulie 2004

de punere în aplicare a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind garanțiile suplimentare pentru schimburile intracomunitare cu bovine în ceea ce privește rinotraheita infecțioasă bovină și aprobarea programelor de eradicare prezentate de anumite state membre

[notificată cu numărul C(2004) 2104]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2004/558/CE)

(JO L 249, 23.7.2004, p. 20)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia 2007/584/CE Comisiei din 21 august 2007	L 219	37	24.8.2007
►**M2**	Decizia 2008/233/CE Comisiei din 17 martie 2008	L 76	56	19.3.2008
►**M3**	Decizia 2010/433/UE Comisiei din 5 august 2010	L 205	7	6.8.2010
►**M4**	Decizia de punere în aplicare 2011/674/UE a Comisiei din 12 octombrie 2011	L 268	17	13.10.2011
►**M5**	Decizia de punere în aplicare 2014/90/UE a Comisiei din 14 februarie 2014	L 46	10	18.2.2014
►**M6**	Decizia de punere în aplicare 2014/703/UE a Comisiei din 8 octombrie 2014	L 294	43	10.10.2014
►**M7**	Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/250 a Comisiei din 13 februarie 2015	L 41	43	17.2.2015
►**M8**	Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1765 a Comisiei din 30 septembrie 2015	L 257	44	2.10.2015

▼B

DECIZIA COMISIEI

din 15 iulie 2004

de punere în aplicare a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind garanțiile suplimentare pentru schimburile intracomunitare cu bovine în ceea ce privește rinotraheita infecțioasă bovină și aprobarea programelor de eradicare prezentate de anumite state membre

[notificată cu numărul C(2004) 2104]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2004/558/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de sănătate animală care afectează schimburile intracomunitar cu bovine și porcine ([1]), în special articolul 9 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2),

întrucât:

(1) Rinotraheita infecțioasă bovină pune în evidență semnele clinice cele mai importante ale infecției datorate herpesvirusului bovin de tip 1 (BHV -1). Cum numeroase infecții cu acest virus cunosc o fază subclinică, măsurile de luptă ar trebui să se axeze pe eradicarea infecției și nu pe eliminarea simptomelor.

(2) Anexa E partea II la Directiva 64/432/CEE menționează „rinotraheita infecțioasă bovină” în lista bolilor pentru care programele naționale de luptă se pot aproba și se pot cere garanții suplimentare.

(3) Germania a prezentat un program care urmărește eradicarea infectării cu BHV-1 în toate regiunile teritoriului său, program care îndeplinește criteriile definite în articolul 9 alineatul (1) din Directiva 64/432/CEE și care prevede norme aplicabile circulației bovinelor pe teritoriul național, echivalente celor care, puse anterior în aplicare în Austria, în provincia Bolzano în Italia și în Suedia, au permis eradicarea bolii în aceste țări.

(4) Programul prezentat de Germania și garanțiile suplimentare în raport cu schimburile de bovine cerute de acest stat membru pentru a garanta succesul au fost aprobate prin Decizia 2004/215/CE a Comisiei din 1 martie 2004 de punere în aplicare a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind garanțiile suplimentare pentru schimburile intracomunitare cu bovine în ceea ce privește rinotraheita infecțioasă bovină și aprobarea programelor de eradicare prezentate de anumite state membre ([2]).

([1]) JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64, Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 21/2004 (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

([2]) JO L 67, 5.3.2004, p. 24.

▼B

(5) Garanții suplimentare există pentru Danemarca, Austria, Finlanda și Suedia, precum și pentru Italia în ceea ce privește provincia Bolzano. Aceste state membre estimează că teritoriul lor este indemn de rinotraheita infecțioasă bovină; Italia consideră că același lucru este valabil pentru provincia Bolzano. În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Directiva 64/432/CEE, ele au prezentat Comisiei probe care să demonstreze în special că situația face obiectul unei supravegheri permanente.

(6) Este necesar să nu se aplice statelor membre sau regiunilor acestora din urmă recunoscute ca fiind indemne de această boală și care figurează în prezent la anexa la Decizia 93/42/CEE a Comisiei decât condițiile minime privind expedierea bovinelor de fermă și de producție către alte state membre ([1]).

(7) Pentru standardizarea testelor BHV-1 în laborator, Organizația Mondială pentru Sănătatea Animală (OIE) adoptă, ca standarde internaționale OIE pentru testele BHV-1 un ser puternic pozitiv, un ser slab pozitiv și un ser negativ, disponibile în laboratoarele de referință ale OIE pentru rinotraheita infecțioasă bovină, în conformitate cu *Manualul standardelor pentru testele de diagnostic și vaccinuri* ([2]).

(8) Au apărut probleme în schimburile intracomunitare cu bovine originare din statele membre care prezintă statute diferite în privința rinotraheitei infecțioase bovine.

(9) Din motive de claritate și pentru a garanta coerența lingvistică a măsurilor, este adecvat să se reunească într-o decizie unică aprobarea programului german și garanțiile suplimentare privind rinotraheita infecțioasă bovină și să se abroge Decizia 2004/215/CE.

(10) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă programele prezentate de către statele membre care figurează în prima coloană a tabelului de la anexa I pentru a combate și a eradica infectarea prin herpesvirusul bovin de tip 1 (BHV-1), denumită în continuare „rinotraheită infecțioasă bovină” sau „RIB”, în regiunile acestor state membre precizate în a doua coloană a tabelului din anexa I.

Articolul 2

(1) Bovinele pentru creștere și pentru producție care provin din statele membre sau din regiuni ale acestora care nu figurează în lista de la anexa II și sunt destinate statelor membre sau regiunilor acestora din urmă care figurează la anexa I prezintă cel puțin următoarele garanții suplimentare:

(a) animalele care provin de pe o exploatație unde, în conformitate cu informațiile oficiale, nu s-a constatat nici o dovadă clinică sau patologică de rinotraheită infecțioasă bovină în cursul ultimelor douăsprezece luni;

([1]) JO L 16, 25.1.1993, p. 50, Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/502/CE (JO L 200, 8.8.2000, p. 62).

([2]) *Manualul standardelor pentru testele de diagnostic și vaccinuri*, a patra ediție, august 2000.

▼B

(b) au fost izolate într-un spațiu desemnat de autoritatea competentă, pe parcursul celor treizeci de zile care preced imediat circulația, iar toate bovinele din același spațiu de izolare trebuie să fi rămas indemne de semne clinice ale rinotraheitei infecțioase bovine pe parcursul acestei perioade;

(c) aceste animale și toate celelalte bovine din același spațiu de izolare au fost supuse unui test serologic, cu rezultat negativ, realizat pe eșantioane de sânge prelevate cu cel puțin douăzeci și una de zile după sosirea în spațiul de izolare pentru detectarea următorilor anticorpi:

(i) în cazul bovinelor vaccinate, anticorpii contra glicoproteinei gE a BHV-1 sau

(ii) în cazul bovinelor nevaccinate, anticorpii contra BHV-1 complet.

(2) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de origine pot autoriza expedierea către exploatațiile situate în regiunile enumerate în anexa I a bovinelor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) animalele sunt originare dintr-un stat membru care figurează în anexa I și provin din exploatații indemne de BHV-1 care îndeplinesc cel puțin una dintre cerințele stabilite în anexa III;

(b) animalele sunt destinate producției de carne și îndeplinesc următoarele condiții:

(i) animalele:

— sunt originare din exploatații indemne de BHV-1 în sensul anexei III sau

— au mame vaccinate și revaccinate în mod regulat sau

— au fost vaccinate și revaccinate în mod regulat cu un vaccin gE deletat, în conformitate cu instrucțiunile producătorului sau

— au fost supuse, în statul membru de origine, cu rezultat negativ, unui test serologic pentru detectarea anticorpilor în sensul alineatului (1) litera (c), efectuat pe un eșantion de sânge prelevat în cele paisprezece zile care preced expedierea și

▼M3

(ii) sunt transportate fără a intra în contact cu animale cu o stare de sănătate inferioară către o exploatație al cărei statut privind BHV-1 este necunoscut, situată în statul membru de destinație care figurează în anexa I, în care, în conformitate cu programul național de eradicare aprobat, toate animalele sunt îngrășate în adăpostul interior și din care acestea pot fi transportate numai către abator;

▼B

(c) animalele sunt originare din exploatații în care toate bovinele în vârstă de mai mult de cincisprezece luni au fost vaccinate și revaccinate în mod regulat și toate animalele în vârstă de mai mult de nouă luni au fost supuse, cu rezultat negativ, la intervale care nu depășesc douăsprezece luni, unui test serologic pentru detectarea anticorpilor contra glicoproteinei gE a BHV-1 și în care animalele au fost supuse, cu rezultat negativ, unui test pentru detectarea anticorpilor, în sensul alineatului (1) litera (c) punctul (i), realizat pe eșantioane de sânge prelevate în cele paisprezece zile care preced expedierea;

▼B

(d) animalele sunt originare din exploatații indemne de BHV-1 în sensul anexei III situate într-un stat membru în care rinotraheita infecțioasă bovină este supusă unei notificări obligatorii și în care, pe o rază de 5 km în jurul exploatațiilor, nu s-a constatat nici o dovadă clinică sau patologică a infectării cu BHV-1 pe parcursul ultimelor treizeci de zile și animalele au fost supuse, cu rezultat negativ, unui test pentru detectarea anticorpilor în sensul alineatului (1) litera (c), realizat pe un eșantion de sânge prelevat pe parcursul celor paisprezece zile care preced expedierea.

(3) Bovinele destinate sacrificării care provin din state membre sau din regiuni ale acestora care nu figurează pe lista de la anexa II și sunt destinate unor state membre sau unor regiuni ale acestora care figurează în anexa I sunt transportate direct către abatorul de destinație sau către un centru de colectare desemnat, de unde sunt conduse către abator pentru a fi sacrificate, în conformitate cu articolul 7 a doua liniuță din Directiva 64/432/CEE.

(4) Secțiunea C punctul 4 din certificatul sanitar prevăzut în anexa F, modelul 1, la Directiva 64/432/CEE, care însoțește bovinele prevăzute în alineatul (1), trebuie completată cu următoarele mențiuni:

(a) după prima liniuță: „RIB”;

(b) după a doua liniuță: „articolul 2 alineatul … punctul … din Decizia 2004/558/CE a Comisiei”.

Articolul 3

(1) Bovinele pentru creștere și pentru producție care provin din state membre sau din regiuni ale acestora ce nu figurează în lista de la anexa II și sunt destinate statelor membre sau unor regiuni ale acestora indemne de rinotraheita infecțioasă bovină și enumerate în anexa II trebuie să prezinte următoarele garanții suplimentare:

(a) corespund garanțiilor suplimentare prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b);

(b) aceste animale și toate celelalte bovine din același spațiu de izolare prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (b) au fost supuse, cu rezultat negativ, unui test serologic efectuat pe eșantioane de sânge prelevate cu mai puțin de douăzeci și una de zile după sosirea în spațiul de izolare pentru detectarea anticorpilor de BHV-1 complet;

(c) nu au fost vaccinate contra rinotraheitei infecțioase bovine.

(2) Bovinele destinate sacrificării care provin din state membre sau din regiuni ale acestora ce nu figurează în lista de la anexa II și sunt destinate unor state membre sau regiuni ale acestora enumerate în anexa II sunt transportate direct către abatorul de destinație pentru a fi sacrificate, în conformitate cu articolul 7 prima liniuță din Directiva 64/432/CEE.

(3) Secțiunea C punctul (4) din certificatul sanitar prevăzut în anexa F, modelul 1, la Directiva 64/432/CEE, care însoțește bovinele prevăzute la alineatul (1), trebuie completată cu următoarele mențiuni:

(a) după prima liniuță:„RIB”;

▼M3

(b) după a doua liniuță: „Articolul 3 alineatul … litera … din Decizia 2004/558/CE a Comisiei”.

▼M3

(4) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a) și (b), autoritatea competentă din statul membru de destinație poate autoriza introducerea de bovine pentru producția de carne într-o exploatație indemnă de BHV-1, astfel cum a fost definită în anexa III („exploatație indemnă de BHV-1”), situată într-o regiune a statului membru respectiv care figurează în lista din anexa II, în următoarele condiții:

(a) animalele nu au fost vaccinate împotriva BHV-1, provin din exploatații indemne de BHV-1 și de când s-au născut au rămas în aceste exploatații;

(b) animalele sunt transportate fără a intra în contact cu animale cu o stare de sănătate inferioară;

(c) timp de cel puțin 30 de zile înainte de expediere sau de când s-au născut, dacă au o vârstă mai mică de 30 de zile, animalele au rămas în exploatația de origine sau într-un spațiu de izolare aprobat de autoritatea competentă, care este situat într-un stat membru în care rinotraheita infecțioasă bovină este o boală cu declarare obligatorie, iar pe o rază de 5 km în jurul exploatației sau al spațiului de izolare nu a fost constatată nicio dovadă clinică sau patologică de infecție cu BHV-1 în ultimele 30 de zile;

(d) animalele au fost supuse, cu rezultate negative, fie unui test serologic pentru detectarea anticorpilor contra glicoproteinei gE a BHV-1, în cazul în care animalele provin dintr-o cireadă vaccinată împotriva BHV-1, fie, în toate celelalte cazuri, unui test pentru detectarea anticorpilor contra virusului întreg BHV-1, realizat pe o probă de sânge prelevată în cele șapte zile premergătoare expedierii de la exploatația menționată la litera (c);

(e) la exploatația de destinație indemnă de BHV-1 toate animalele sunt îngrășate în adăpostul interior și sunt redirecționate numai către abator;

(f) animalele menționate la litera (d) sunt supuse unui test serologic pentru detectarea anticorpilor contra glicoproteinei gE a BHV-1 sau contra virusului întreg BHV-1, realizat pe o probă de sânge prelevată într-un interval cuprins între 21 și 28 de zile de la sosirea în exploatația menționată la litera (e):

(i) fie cu rezultat negativ în fiecare caz; fie

(ii) statutul de exploatație indemnă de BHV-1 rămâne suspendat până ce animalele infectate sunt sacrificate, în mai puțin de 45 de zile de la sosirea la exploatație și

— animalele care au intrat în contact direct cu animale infectate au fost supuse, cu rezultate negative, unui test pentru detectarea anticorpilor contra glicoproteinei gE a BHV-1 sau contra virusului întreg BHV-1, realizat pe o probă de sânge prelevată nu mai devreme de 28 de zile de la eliminarea animalelor infectate; sau

— animalele care s-au aflat într-un spațiu aerian comun cu cel al animalelor infectate au fost supuse, cu rezultate negative, unui test pentru detectarea anticorpilor contra virusului întreg BHV-1, realizat pe o probă de sânge prelevată nu mai devreme de 28 de zile de la eliminarea animalelor infectate; sau

— animalele care au rămas în exploatație au fost supuse, cu rezultate negative, unui test pentru detectarea anticorpilor contra virusului întreg BHV-1, realizat pe o probă de sânge prelevată nu mai devreme de 28 de zile de la eliminarea animalelor infectate; sau

▼M3

— statutul „indemnă de BHV-1” este reatribuit în conformitate cu punctul 4 din anexa III.

(5) Statul membru de destinație menționat la alineatul (4) transmite Comisiei și celorlalte state membre lista cu regiunile din anexa II în care urmează a fi puse în aplicare dispozițiile de la alineatul (4), precum și data prevăzută a aplicării acestora.

▼B

Articolul 4

Bovinele pentru creștere și pentru producție care provin dintr-un stat membru sau dintr-o regiune a acestuia ce figurează în anexa II și sunt destinate unui stat membru sau unei regiuni a acestuia care figurează în anexele I sau II îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (a).

Articolul 5

Statele membre se asigură că testul serologic prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) și la articolul 3 alineatul (1) litera (b) pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1 complet este standardizat în raport cu serurile puternic pozitive, slab pozitive și negative, adoptate ca standarde internaționale de OIE pentru testele BHV-1.

Articolul 6

Decizia 2004/215/CE se abrogă.

Articolul 7

Prezenta decizie se aplică de la 26 iulie 2004.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

▼**M8**

ANEXA I

State membre	Regiuni din statele membre în care garanțiile suplimentare pentru rinotraheita infecțioasă bovină se aplică în conformitate cu articolul 9 din Directiva 64/432/CEE
Belgia	Toate regiunile
Republica Cehă	Toate regiunile
Germania	Landurile: Bremen Hamburg Hessen Saxonia Inferioară Renania de Nord-Westfalia Renania-Palatinat Saarland Schleswig-Holstein
Italia	Regiunea Friuli-Venezia Giulia Provincia autonomă Trento

▼**M8**

ANEXA II

State membre	Regiuni din statele membre în care garanțiile suplimentare pentru rinotraheita infecțioasă bovină se aplică în conformitate cu articolul 10 din Directiva 64/432/CEE
Danemarca	Toate regiunile
Germania	Landurile: Baden-Württemberg Bavaria Berlin Brandenburg Mecklenburg- Pomerania de Vest Saxonia Saxonia-Anhalt Turingia
Italia	Regiunea Valle d'Aosta Provincia autonomă Bolzano
Ungaria	Toate regiunile
Finlanda	Toate regiunile
Suedia	Toate regiunile

▼**M1**

ANEXA III

Exploatații indemne de BHV-1

1. O exploatație care deține bovine este considerată indemnă de infectarea cu BHV-1 în cazul în care îndeplinește condițiile stabilite în prezenta anexă:

1.1. Nu s-a înregistrat nicio suspiciune de infectare cu BHV-1 pe exploatație în cursul ultimelor șase luni și toate bovinele din exploatație sunt indemne de simptomele clinice de infectare cu BHV-1.

Exploatația, precum și orice pășuni sau incinte care nu se învecinează cu aceasta, independent de proprietar, dar care fac parte din exploatație ca entitate epidemiologică, trebuie să fie separate în mod efectiv de orice pășuni sau incinte cu un statut BHV1 inferior, prin bariere fie naturale, fie fizice, care să împiedice în mod efectiv contactul direct între animale cu o stare de sănătate diferită.

1.2. Numai bovinele care provin din exploatații situate în state membre sau regiuni ale acestora care figurează în anexa II sau din exploatații indemne de BHV-1 au fost introduse și niciuna dintre bovinele exploatației nu a fost în contact cu alte bovine decât cele care provin din exploatații situate în state membre sau în regiuni ale acestora care figurează în anexa II sau din exploatații indemne de BHV-1.

1.3. Bovinele femele sunt inseminate numai cu material seminal produs în conformitate cu Directiva 88/407/CEE sau au fost fecundate de tauri care provin din exploatații situate în state membre sau în regiuni ale acestora care figurează în anexa II la prezenta decizie sau provin din exploatații indemne de BHV-1.

1.4. Cel puțin unul dintre următoarele programe de depistare se aplică în exploatație:

1.4.1. un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat cel puțin pe două eșantioane de sânge, prelevate la intervale de cinci până la șapte luni de la ansamblul de bovine femele și masculi utilizate sau destinate creșterii, în vârstă de mai mult de nouă luni;

1.4.2. un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat cel puțin pe:

— două eșantioane individuale de lapte prelevate de la ansamblul de bovine femele în perioadă de lactație sau pe un amestec de eșantioane de lapte prelevate pe maximum cinci animale, la interval de cinci până la șapte luni; și

— două eșantioane de sânge, prelevate la interval de cinci până la șapte luni de la ansamblul de bovine femele care nu sunt în perioadă de lactație și pe ansamblul de bovine masculi utilizate sau destinate creșterii, în vârstă de mai mult de nouă luni;

1.4.3. în cazul fermelor de lapte în care cel puțin 30 % din bovine sunt femele în perioadă de lactație, un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat pe cel puțin:

— trei eșantioane de lapte prelevate, în funcție de specificațiile testului utilizat, dintr-o cantitate de lapte de la un număr de maximum 50 de bovine femele în perioadă de lactație, la interval de cel puțin trei luni; și

— un eșantion individual de sânge, prelevat de la ansamblul de bovine femele care nu sunt în perioadă de lactație, în vârstă de mai mult de nouă luni, și de la ansamblul de bovine masculi utilizate sau destinate creșterii, în vârstă de mai mult de nouă luni;

▼M1

1.4.4. ansamblul bovinelor din exploatație provin din exploatații situate în statele membre sau regiuni ale acestora care figurează în anexa II sau din exploatații indemne de BHV-1.

2. Statutul „indemnă de BHV-1” atribuit unei exploatații care deține bovine se menține în cazul în care:

2.1. condițiile stabilite la punctele 1.1-1.4 continuă să fie îndeplinite; și

2.2. cel puțin unul dintre următoarele programe de depistare se aplică în exploatație în cursul unei perioade de 12 luni:

2.2.1. un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat pe cel puțin un eșantion individual de sânge, prelevat de pe ansamblul de bovine în vârstă de mai mult de 24 de luni;

2.2.2. un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat cel puțin pe:

— un eșantion individual de lapte prelevat de la ansamblul de bovine femele în perioadă de lactație sau dintr-un amestec de eșantioane de lapte prelevate pe maximum cinci animale; și

— un eșantion individual de sânge prelevat de la ansamblul de bovine femele care nu sunt în perioadă de lactație, în vârstă de mai mult de 24 de luni, și de la ansamblul de bovine masculi în vârstă de mai mult 24 de luni;

2.2.3. în cazul fermelor de lapte în care cel puțin 30 % din bovine sunt femele în perioadă de lactație, un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat pe cel puțin:

— două eșantioane de lapte, prelevate, în funcție de specificațiile testului utilizat, dintr-o cantitate de lapte de la un număr de maximum 50 de bovine femele în perioadă de lactație, la interval de trei până la 12 luni; și

— un eșantion individual de sânge, prelevat de la ansamblul de bovine femele care nu sunt în lactație, în vârstă de mai mult de 24 de luni, și pe ansamblul de bovine masculi în vârstă de mai mult 24 de luni.

3. Statutul „indemnă de BHV-1” atribuit unei exploatații care deține bovine se suspendă atunci când, în cursul testelor prevăzute la punctele 2.2.1-2.2.3, un animal a reacționat pozitiv la un test pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1.

4. Statutul „indemnă de BHV-1” atribuit unei exploatații, suspendat în conformitate cu punctul 3, se reatribuie numai după un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, realizat cel mai devreme la 30 de zile după eliminarea animalelor seropozitive, cu rezultat negativ în toate cazurile, realizat cel puțin pe:

— două eșantioane individuale de lapte prelevate de la ansamblul de bovine femele în perioadă de lactație sau pe un amestec de eșantioane de lapte prelevate pe maximum cinci animale, la interval de cel puțin două luni; și

— două eșantioane de sânge, prelevate la interval de cel puțin trei luni de la ansamblul de bovine femele care nu sunt în perioadă de lactație și de pe ansamblul de bovine masculi.

▼**M1**

Note:

(a) Atunci când se face referire în prezenta anexă la un test serologic pentru detectarea anticorpilor anti-BHV-1, se aplică principiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (c) privind vaccinarea animalelor testate.

(b) Numărul de eșantioane din amestecul de eșantioane de lapte menționat în prezenta anexă poate fi modificat pe baza unor elemente de probă documentate care să demonstreze că testul, luând în considerare condițiile în care se desfășoară activitățile zilnice de laborator, este capabil să detecteze, în amestecul de eșantioane modificat, chiar și o singură reacție pozitivă slabă.